

PROMENADE[®]

Magazine

André Denys

Parijs

aan de vooravond van Kerstmis

Shopping
'Het pop-up fenomeen'

December 2012

COLOFON

Promenade® is een uitgave van:

bvba TOROmedia
Notaxlaan 2, 9070 Destelbergen
Telefoon: 09 234 09 55
www.toromedia.be - www.promenademagazine.be
info@toromedia.be

Verantwoordelijke Uitgever:

Tom Roegiers
tom.roegiers@toromedia.be

Redactie:

Bart Van Holderbeke, Christophe Lambert
Gerda De Vriese, Ingrid Allaerts, Katrien Depoorter
Sam Paret, Pascal Van Wambeke

Advertising:

bvba TOROmedia - 0475 31 90 31

Consultancy:

Media-Productions
info@media-productions.be

Lay-out & Vormgeving:

D-Kwadraat
info@dkwadraat.be

Druk:

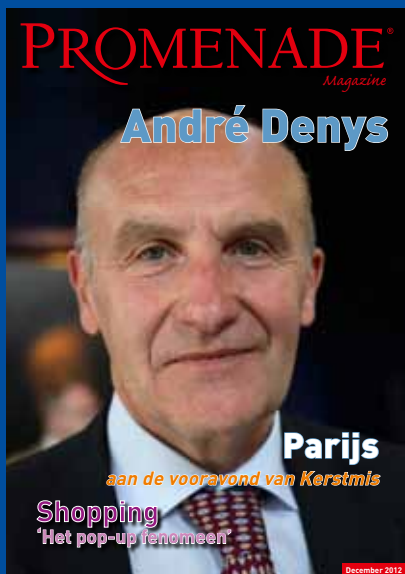
Corelio Printing

Oplage & Bedeling:

60.000 exemplaren
Belgische Distributiedienst (BD)

Verschijningen:

februari - april - september - oktober - december

© Sam Paret

© PROMENADE 2012

Niets uit deze uitgave mag worden vervoelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotografie of op welke andere wijze ook, zonder de voorafgaandelijke toestemming van de verantwoordelijke uitgever. Wij zijn niet verantwoordelijk voor de inhoud van de ingezonden advertenties en redactionele teksten. Wij behouden ons het recht voor om ten allen tijde de doelgroep en de zone van verspreiding te wijzigen. Opmerkingen en reacties betreffende deze uitgave zijn welkom op onze redactie. Alle rechten voorbehouden.

PROMENADE®

29ste jaargang - december 2012

Met de sint en de eerste echte winterprik achter de rug duiken we december binnen. Nog een drie tal weken te gaan en we mogen aan de feestdis aanschuiven. Feest in de ruimste zin van het woord zal zo wat de rode loper doorheen ons nieuwste nummer van Promenade zijn.

Voor velen onder ons is de periode voorafgaand aan de eindejaarsfeesten een moment van stress om het juiste cadeautje te vinden. Promenade zette alvast een aantal gifts op een rijtje. Van jong tot oud.

Om op de hoogte te blijven van de laatste trends in kerstversiering gingen we met Promenade op zoek naar de juiste kleuren en stijlen. We zochten een aantal lokale verdelers op en lieten ons onderdompelen in de kerstfeer.

Met de eindejaarsfeesten in het vooruitzicht doemen in het straatdecor de pop-up winkels terug op. Promenade bekeek het alsmaar populairder wordende fenomeen en ging luisteren bij een aantal van hen.

Het nieuwe jaar zetten we graag in met stijl. Zo gingen we langs bij Olivier Tjon de bezieler van oa. Free the funk, Poplife, Ghent Fashion Night en het stijlvolle Goodlife en proberen het recept achter deze succesformules te vinden.

In ons laatste nummer van dit jaar gingen we op visite bij onze afscheidnemende gouverneur André Denys. Eind januari geeft hij de fakkel door aan z'n opvolger. Wij hadden een openhartig gesprek.

Naast onze vaste bijdragen over beauty, reizen, onze autorubriek alweer een nummer om naar uit te kijken. Een lijvig nummer dat was het opzet. Het team van Promenade wenst jullie alvast prettige eindejaarsfeesten en een fantastische start van 2013.

Wij maken alvast afspraak eind februari voor ons volgende nummer.

Veel leesplezier!

Tom Roegiers

Afscheid van onze gouverneur **André Denys**

'De fiets heeft mijn leven gered

We nemen stilaan afscheid van 2012. Het is in alle opzichten een bewogen jaar geweest. Waarin de veerkracht van mensen meermaals op de proef is gesteld. We leven met de hoop dat de Maya's ongelijk zullen hebben en dat 2013 er komt en ons geluk zal brengen.

Dat wens ik in elk geval onze gouverneur toe. Precies acht jaar geleden, op 1 december 2004, legde André Denys de eed af als gouverneur van Oost-Vlaanderen. In al die jaren stond hij gekend als een hardwerkende en betrouwbare partner. Een veeleisend man, vooral voor zichzelf maar

altijd met dat ene doel voor ogen: de ontwikkeling van de provincie Oost-Vlaanderen. Nu komt er een eind aan zijn ambtstermijn. Eind januari draagt hij de fakkels over aan zijn opvolger en mag hij met pensioen. Maar niet vooraleer wij samen nog eens terugkijken. Een openhartig gesprek met een

echte flandrien over zijn liefde voor de fiets, zijn passie voor de provincie Oost-Vlaanderen, zijn strijd tegen kanker en zijn ontgoocheling in Lance Armstrong...

Promenade: Acht jaar gouverneurschap. Hoe kijkt u daarop terug?

André Denys: Met de grootste vreugde. Het is het beste wat mij kon overkomen. Ik weet nog goed dat journalisten uit de Wetstraat het indertijd hadden over een troostprijs, maar ik kan u verzekeren dat het tegendeel waar is. Na een loopbaan van een kwarteeuw partijpolitiek, liet mijn functie me ook toe om mezelf als mens te ontwikkelen. Ik kwam immers los van enige politieke kleur en vond er vlug plezier in om met iedereen te kunnen werken. De opdracht die ik mezelf voorschotelde was om te kijken hoe we de samenleving binnen deze provincie beter konden maken.

Promenade: U hebt vrij vlug het vertrouwen weten te winnen van de Oost-Vlaming. Wat was uw uitgangspunt?

André Denys: Mijn streefdoel was van bij het begin om een gouverneur van het volk te zijn. Bepaalde ambten in dit land worden geassocieerd met de ivoren toren politiek. Ik ben me ervan bewust dat het ambt van gouverneur daar één van is. Ik zag onlangs een reeks op televisie over burgemeesters. Bij de eedafleg-

hen zaken opleggen. Uit die tien punten per gemeente kozen wij er een drietal waarvoor we engagementen wilden aangaan. In mijn ogen hebben we de helft van die zaken intussen opgelost. Dit bestuurlijk reisverhaal heeft twee jaar in beslag genomen en was voor mij de start om de provincie te leren kennen

Mensen moeten het gevoel hebben dat ze bij jou terecht kunnen.

ging hoorde je hoe vroeger sommigen onder hen de les werden gespeld door de gouverneur. Dat beeld wou ik totaal niet. Ik wou een partner voor de burgemeesters zijn. Om dat te bereiken reed ik mijn eigen 'Ronde van Vlaanderen' langs de 65 steden en gemeenten van Oost-Vlaanderen. Ik wou weten wat er leefde binnen de provincie. Een lange, boeiende reis die begon in Beveren. Iedere gemeente mocht als het ware een wensenlijst van tien punten opstellen die volgens hen onze aandacht verdienden. Het tegenovergestelde dus van wij die

van onderuit. Zoals alles gebeurt dit met vallen en opstaan. Zo wou ik aanvankelijk een Oost-Vlaams gevoel creëren, een beetje naar analogie met Limburg. Ik heb ondervonden dat dit niet lukt omdat Oost-Vlaanderen te verscheiden is. Het Waasland is meer op Antwerpen gericht, de Denderstreek leunt meer aan bij Brussel, Maldegem neigt eerder naar Brugge en dan heb je nog niet eens het broeinest Gent gehad. Of Aalst met haar typische kenmerken. En eigenlijk is dit zo slecht nog niet. Daarom heb ik mijn aandacht verlegd naar strategische samen-

werkingen binnen de provincie. Daarin hebben we successen geboekt in verschillende domeinen waaronder infrastructuur en brandweer zonder dat elke gemeente haar eigenheid hoeft te verliezen. Zeker de brandweershervorming die van start zal gaan in januari 2014 vind ik belangrijk. Er zal dan ondermeer in zes zones worden gewerkt binnen de provincie en ik ben ervan overtuigd dat de brandweerhulp hierdoor veel professioneler en efficiënter zal verlopen.

Promenade: Acht jaar is een lange periode waarin er ongetwijfeld enorm veel is gebeurd. Kunt u voor ons toch enkele zaken uitlichten waar u zelf bijzonder fier op bent?

André Denys: Ik ben zeer fier op de ontwikkeling van het 'Parkbos' ten zuiden van Gent, een dossier dat volledig in het slop zat toen ik arriveerde. Een discussie vooral tussen de natuurvrienden en de landbouw. Op vraag van Minister van Leefmilieu Crevits heb ik me dat dossier aangetrokken en we hebben er een doorbraak in kunnen forceren. Het gaat om een 1200 hectaren groot stedelijk landschapspark, meteen het grootste in Vlaanderen, dat gerealiseerd zal zijn in 2018.

Zoals je weet ben ik sportief. Daarom ben ik ook bijzonder fier dat we er in 2007 in geslaagd zijn de aankomst van de Ronde van Frankrijk naar Gent te

halen. Nog iets dat mij veel voldoening heeft geschonken is de consensus rond de ontwikkeling van het havengebied in Gent. Samen met de buurtbewoners en de industrie hebben we nu een plan op tafel kunnen leggen met een duidelijke aflijning inzake havengebied, bufferzone, woongebied en natuurgebied. Het is geen eenvoudig verhaal omdat je toch altijd een spanningsveld hebt. Ik zie het als de rol van de gouverneur om tussen die partijen te helpen bemiddelen en ik ben blij dat het is gelukt.

Promenade: Aan welke eigenschappen

Mijn streefdoel was van bij het begin om een gouverneur van het volk te zijn.

moet een goede gouverneur volgens u voldoen?

André Denys: Zoals ik al zei moet je erover waken dat je je politiek neutraal opstelt. Na mijn aanstelling heb ik geen enkel congres van de toenmalige VLD meer bijgewoond. Sommigen zullen mij dat misschien kwalijk hebben genomen, maar naar mijn mening was dit noodzakelijk om mijn nieuwe functie goed te kunnen uitvoeren. Ik moet zeggen dat ik

op het einde van mijn politieke loopbaan al goede contacten onderhield met mensen van andere partijen. Dat is natuurlijk nog geen waarborg dat je een goede gouverneur zal zijn, want sommigen waren in mijn geval nog steeds wantrouwig vanwege mijn politiek verleden. Dus heb ik er doelbewust voor gezorgd dat ik dit imago kwijtraakte. In mijn eerste jaar heb ik contact opgenomen met alle burgemeesters, ongeacht hun politieke voorkeur. Waar je ook op moet letten, is dat je alle klachten au sérieux neemt. Mensen moeten het gevoel hebben dat ze bij jou terecht kunnen. In deze heb ik meermaals bewezen dat ik een duidelijke lijn aanhield en dat die voor iedereen gold. Maar dit is geen boodschap voor de volgende gouverneur. Iedere gouverneur is anders en moet vooral zichzelf kunnen zijn.

Promenade: U bent afkomstig uit Gistel, West-Vlaanderen. Hoe bent u in Oost-Vlaanderen verzeild geraakt?

André Denys: Om beroepsredenen. Mijn ouders handelden in dierenhuiden en mijn broer en ik wilden nog een stap verder gaan. Dat kon in Zulte waar we een leerlooierij overnamen. Ik heb er voltijds gewerkt van 1971 tot 1981. Toen maakte ik mijn intrede in het parlement en heb ik beide zaken nog vier jaar gecombineerd. Op het moment dat ik in 1985 fractieleider werd in het Vlaams Parlement heb ik beslist om mij volledig op de politiek

te richten. De tijden veranderden ook en het leerlooien week uit naar landen als Turkije. Wij waren één van de laatste leerlooierijen in België.

Promenade: Uw grootste passie is ongetwijfeld het wielrennen. Vanwaar komt die precies?

André Denys: Die komt nog voort uit Gistel. Zoals je weet is Gistel de stad van Johan Museeuw maar ook van Sylveer Maes, in 1939 de laatste Belgische tourwinnaar voor Eddy Merckx en eigenaar van het bekende café 'Tourmalet'. Misschien om die reden vierde de wielersport hoogtij in mijn geboortestad. Elk jaar had je wel vier of vijf nieuwelingen die begonnen. Terwijl in de andere steden en gemeenten voetbal uiteraard populairder was. Er heerste bij ons dus een koerscultuur die ook mij in haar greep kreeg. Op mijn zeventiende fietste ik onder meer samen met Jean-Pierre Monseré. Die had zoveel talent dat ik al snel inzag dat er voor mij geen professionele toekomst in het wielrennen was weggelegd. Maar dat neemt niet weg dat de fiets mij altijd heeft gepassioneerd. Ik zeg vaak dat de fiets mijn leven heeft gered. Niet dat het mijn ziekte heeft tegengehouden, maar het heeft ervoor gezorgd dat ik over een sterke fysieke conditie beschikte waardoor ik de operatie en alles wat erbij hoorde heb kunnen overleven. Toen ik in Zurich op de operatietafel

lag, droomde ik ervan om weer te kunnen fietsen. Ik besepte wel dat de bergen daarbij te hoog gegrepen waren, eerder had ik recreatieve tochtjes langs de Leie en de Schelde voor ogen. Drie maanden later zat ik onverhoopt terug op de fiets en ik kon mijn geluk niet op.

Promenade: Het is niet toevallig tijdens een fietstocht geweest dat u uw ziekte ontdekt heeft, zeg maar.

André Denys: Dat klopt. Ik merkte dat mijn hart op hol sloeg. Hartritmestoornissen terwijl ik niet eens hard reed. Toen wist ik dat er iets niet pluis was. De cardioloog van het UZ maakte een röntgenfoto van mijn hart. Als het ware bij toeval ontdekte hij ook de tumor. Was dit twee of drie maanden later geweest, dan zat ik hier nu niet.

Promenade: Wat ging er op dat moment door u heen?

André Denys: De hel, ik kan het niet anders omschrijven. Wel heb ik steeds hoop gehad, levensdrift en de wil om er tegen te vechten. Ik ben mijn echtgenote enorm dankbaar voor alle steun in moeilijke momenten. Zij heeft mij helpen vechten. Het heeft me vele maanden gekost om over mijn ziekte te kunnen praten. Ik heb me een tijdje afgezonderd van de wereld, hield bewust bezoeken af. Ik herinner me dat een journalist van de Standaard mij uitnodigde voor een fiets-

tochtje om te praten over de Ronde van Vlaanderen. In feite was het een aanleiding om te zien hoe het met mij ging en om over mijn ziekte te spreken. Ik was verrast door de vele reacties die ik kreeg, vooral van andere kankerpatiënten. Ik besepte dat ik als gouverneur een rol kon spelen in het doorbreken van het taboe. Gewoon door hoop en moed te geven. Van dan af ben ik er over beginnen praten en ging ik de confrontatie niet langer uit de weg. Het geeft me veel voldoening dat ik op die manier mensen kan helpen.

Promenade: Longvlieskanker is een zeldzame vorm van longkanker. Slechts een minderheid van de patiënten wordt geopereerd. U koos wel voor een operatie. Bewust?

André Denys: Ik heb dat zelf beslist, ja. Tegen de wil van mijn dokters bij het UZ in, zij vonden het té risicovol. Ik geloofde dat ik beter af was met één gezonde long. Geen evidente beslissing, je neemt toch een vitaal orgaan weg. Ik steek niet weg dat het boek van Lance Armstrong 'Door de pijngrens' mij daarbij heeft geholpen. Vooral om mijn dossier zelf in handen te nemen, te blijven geloven, zelf op onderzoek te gaan. Iedere kanker is anders, iedere mens ook. Blijf dus oplossingen zoeken en durf tegen het advies van je dokters in te gaan. Ik had het gevoel dat mijn linkerlong zodanig aangetast was, dat het zou blijven te-

rugkeren. Pas op, het is nog niet volledig weg. Ik krijg nu nog behandeling, maar het is toch gedeeltelijk onder controle. Ik weet van mensen in mijn geval die nog tien jaar leven en meer. Ik weet dat het om een minderheid gaat, maar die kans wil ik grijpen.

Promenade: Lance Armstrong is intussen van zijn voetstuk gevallen. Zeker nu de bewijzen zwart op wit staan. Bent u dan ontgoocheld in de wielrenner of in de mens?

André Denys: Vooral in de mens. Waarom? Ik heb hem verdedigd tot het laatste moment. Zelfs nadat hij de strijd staakte tegen het USADA kon ik begrip voor hem opbrengen. Maar het rapport van USADA is zo vernietigend dat ik er niet langer omheen kan. Ik had van hem - een voorbeeld voor zovele kankerpatiënten - verwacht dat hij in de strijd tegen doping ook een voortrekkersrol zou opnemen. Het tegendeel is waar en dat is mijn grootste ontgoocheling. Iemand die duizenden mensen hoop geeft zou beter moeten weten. Het is bedrog. En ik kan noch als gouverneur noch als mens de kant van bedrog kiezen. Ik ga mensen niet vlug veroordelen, maar het is een opeenstapeling van feiten. Ik had hem liever op een eerlijke manier één Tour de France zien winnen en dat hij meehielp om zijn sport een beter imago te geven dan wat nu allemaal is gebeurd.

Promenade: In een interview op Radio 1 over de zaak Armstrong lieten ze u een fragment horen uit de videoboodschap van Lance die aan u gericht was tijdens uw herstel.

Ik ben mijn echtgenote enorm dankbaar voor alle steun in moeilijke momenten.

André Denys: Het was onverwacht en het pakte mij...

Promenade: Het was ook een mooie boodschap en ik kan me goed inbeelden - als je in de situatie bent waarin u zich toen bevond - dat dit zeer aangrijpend is. Het toont een menselijke kant van u. Daar is toch niets verkeerd mee?

André Denys: (veegt tranen weg) Als gouverneur vind ik het ongepast. Ik moet toegeven dat de ziekte mij weker heeft gemaakt. Het klopt dat wij geen robots zijn en op tijd en stond emotie mogen tonen. Toch kan ik mij niet van de indruk ontdoen dat velen mijn betrokkenheid in de zaak Armstrong overdreven emotioneel vinden.

Maar ergens neem ik afscheid van een idool uit mijn geliefde wielersport. Ik ken veel mensen uit zijn entourage, volgde enkele ritten in de Tour en heb hem verschillende malen ontmoet. Dan doet zo iets pijn.

Promenade: Wil u een verklaring van hem?

André Denys: Ik zou graag weten wat er in zijn hoofd omgaat. Ik ken hem als een superman op het mentale vlak. Maar ik vraag me af of iemand bestand kan zijn tegen wat er nu gebeurt. Zoveel mensen die je verlaten, al die sponsors die afhaken...

Ik kan het mij niet inbeelden. Waarschijnlijk is hij er zelf nog steeds van overtuigd dat hij de wet niet heeft overtreden, zoals een sportpsycholoog mij vertelde. We zullen wel zien.

Promenade: Eind januari neemt u afscheid van de Gouvernementsstraat. Wat zal u precies missen aan het gouverneur zijn?

André Denys: Ik ben op dit moment al mentaal afscheid aan het nemen. Dus ik denk niet dat ik in een zwart gat zal vallen. Uiteraard zal ik zaken missen want ik heb het enorm graag gedaan. Niet dit bureau of mijn zachte zetel, ik kan gemakkelijk heel eenvoudig leven. Eerder het actief zijn, het onder de mensen komen. Ik had plannen om nadien veel vrijwilligerswerk te gaan doen. Dan denk ik aan het meehelpen werken aan een nieuwe, betere wielersport of het adviseren van jonge ondernemers. Daarvoor had ik graag mijn diensten en kennis aangeboden. Maar ik moet nu naar mijn lichaam luisteren en leven met de beperkingen die mijn ziekte met zich meebrengt.

Ik zal dus niets missen van wat ik vandaag doe, alleen had ik gehoopt in mijn 'naperiode' meer te kunnen doen. Ik zal in elk geval meer tijd besteden aan mijn fantastische familie en ik blijf in Gent wonen. Deze stad houdt me jong. De openheid, het levendige karakter, de diversiteit, het ruime aanbod aan cultuur en ook wel het rebelse, die zaken spreken mij heel erg aan. Door Gent zijn mijn vrouw en ik stedelingen geworden. Als het eningszins kan, zal ik toch proberen hier en daar van nut te zijn. Misschien kan ik in de vorm van een boek mijn mening en ideeën geven over de publieke zaak, dat blijft mij enorm boeien. Eén ding staat vast: ik zal er zoiezo het maximum proberen uithalen... ●

